

در حاشیه رویدادها

آیت الله خمینی خون شرکای غیرمکتبی را حلال میکند

نطق برخیزش آیت الله خمینی خطاب به نمایندگان مجلس شورای اسلامی در ردیف موضعگیریهای مهم اوست که از بارهای از جهات در کنار نطقهای ماسند اعلامیه‌ها علیه کردستان های میگیرد: متناظر باخص، موضع روتن و نتیجه گیری قاطع، در زمانی که دستورالعمل او تعیین کننده شدت و جهت مبارزه علیه جناح سوسیالیستی دیگر است.

با وجود تسلسل انگار پایان نپذیر جملهدیسیای هزاربار تکرار شده مستعمل و هذیان کوی های ماسند "آقا این پاسدارها بودند که شما را نجات دادند" والا بدر همدی ما را در سآورد زنا خان و محمد رضا خان، آیت الله خمینی فریاد تروی مرجعیت سیاسی و مذهبی را به کار گرفت تا از مجلس شورای اسلامی - "تفاهری محصلت ملت" - دفاع کند. نزاع خاکسی جظرتاک شرکاء، که بنیاد یونالی خانه را تهدید می کند امام امت را واداشت تا آلام حسانتین را فراموش کند و در دفاع سرختا نه ای نعره های تهدیدآمیزش را از سالکس حسینه ی چهاران بر سر شرکای بدخلق سازد.

مجلس شورای اسلامی هر روز بیشتر از گذشته تا توانی درمان ناپذیرش را نشان میدهد. میاهوی مضحک سبوح سبکراهی که عمدتا جز تکرار آیات الهی و باجرا به سوطنه های امیرالایسم جبری نمیگویند و در عمل جز به سنا برای شخصی برای بر کردن نفاضا و مناصبه دفع دوروبریها کاری نمی دانند، حتی نعره کردانی را هم تا حدی دلخور کرده است. هاشمی رفسنجانی در مصاحبه ای به مناسبت نخستین سالگرد راه افتادن مجلس به روزنامه کیهان می گوید:

... مشکل دیگر این که اکثریت مجلس از بسبک فاشند، با روحانی با معیم هند و آن نیار- های همه حاشیه ی مجلس در احزاب افراطیست شده ...

است. مشکل رفسنجانی، آشکارا، بیشتر از آنجاست که جناح اکثریت او معمولا از بی اقلیت تکمیکوگراپسیای فرنگ رفته ی بازرگان و هواداران بی صدر بر نیی آید، در این حال، انتخابات میان دوره ای بر مشکلات حزب حاکم افزوده است. بی صدر از هم اکنون برای فتح چندین کرسی دورخیز کرده، و با آن که انتخابات شهرهای بزرگ - از جمله تهران - به آینده ی نامعلومی موکول شده، حتی برای انتخابات شهرهای کوچکتر هم در حزب جمهوری اسلامی نشانه های بارز اعتماد به نفس دیده نمی شود.

آینده ی ناروشن مجلس بر وضع کنونی آن سرتا سیر می گذارد. سردسته ها دریافته اند که مردم دیگر این مجلس را جدی نخواهند گرفت. نه تنها معجزه ای از آن صادر نشده، که حتی مذاکرات و قیام و تجمود روزانه ی مجلس قابل نمایش عمومی نیست. با تمام علاقه ی مردم به تماشا ی صحنه های جلسات آن از تلویزیون - به عنوان شوهای مفرح و عبرت آموز - انجام چنین خواستی ناممکن بنظر می رسد. (هاشمی رفسنجانی این کار را بر خرج می داند. لابد منظور واقعیت این است که "گران تمام می شود.")

در چنین شرایطی است که هاشمی رفسنجانی در سخنرانی اخیرش "پیش از سخنان کیهان بار امام امت" علنا دست به

"دشمن می فهمد که اینجا (یعنی مجلس شورای اسلامی) دارد اعتبار خودش را نشان می دهد" تحمیم گرفته که استجا را تقویت کند... اگر این مطلب صحیح است و اگر این در وجود او به این دلیل که، در صورتی که سبیل و سبیل باز هم از رهبر عزیزان و نورخندان استیضاح می کنیم.

برای بهی خبرهای رسیده، آیت الله خمینی، رهبر عظیم و نورچشمان را نارذیکر پیش از رفتن روزی با اکسیجین صبح همان روز کوک کرده بود.

افزون بر شمام مصائب، پیش کشیدن طرح رفو از سوی بی صدر، باران امام را به وحشت انداخته و خود او را از کوره بدر برده است. بی صدر می تواند که - گذشته از نظر مخالفت شخصی خمینی - در این کار بحالفت مجلس این کار عملی است. اما این حسرت بر سرور است. حزب می تواند به اعتبار کمرسی مجلس در افکار عمومی نگاه کند و نه اضسانی بی بیشتر شدن این اعتبار در انتخابات مسلمان دو پای دارد. در واقع، حرکات مهم سیاسی به از خود بخش، که بر سران جریان دارد.

مناقضه ی حزب و بی صدر، ای که قدرت بیشتر، رفته رفته بازگشت ناپذیر است.

آیت الله خمینی دستگیری و حزب متقابل شد، شتاب جریان را بیشتر کرد. تنها سه روز پس از نطق او در رد نظریه وجود بن بست و یادآوری این که ۱۶ میلیون رای به تائید اساسی از رای همه (از جمله ۱۰/۵ میلیون رای بی صدر) بیشتر است. هفتاد نفری حل اختلاف اعلام کرد که سرورده ی تخلعات بی صدر به داستانی فرساده می شود.

از مهمترین نکات سخنرانی آیت الله خمینی، اشاره ی او به مرتد فطری بودن (۱) است، بویژه اینست بلکه خطاب به اصطلاح قانونگذاران گفته می شود. سوجه کنم که آیت الله خمینی کمرسی را کسراه و تریب خود رده و بسیاری چیزهای دیگر فله داد کرده اما تاکنون مرتد فطری را خطاب به آنها به کار نبرده است. در واقع، یکی از دو اتهام بسیار سنگین اسلامی برای قتل و غارت انجاس، در توصیف و تکفیر هندسان خوداویسه کار می رود. "آقایانی که" مکتب را سخره می کنند عمدتا مسلمانان غیرمکتبی نزدیک به ناررکان بی صدر، مجاهدین، حامی و متفرغانان هستند. به فتوای امام است، همسران شمام "آقایان - اگر به عمد مکتب را سخره می کنند - مطلقه اعلام شده اند و فرزندان آنها تا حیان اموال بدران غیرمکتبی خویشند. به احتمال زیاد، اتهام مرکزدار دوم، کافر خری، به هنگام لزوم سوی کمونیستها تلمیح خواهد شد هر چند که همان مرتد فطری هم برای هدر دادن خون آنها کافی است.

بیشتر کسانی که نطق آیت الله خمینی را در تلویزیون دیده اند اعتقاد دارند که سداحمد خمینی در سراسرنطق بدرش علنا با آرام بود. از سوی دیگر، آیت الله اشرا - فی با رای دو عضو دیگر هفتاد نفری در مخالفت ساختن بی صدر موافقت نکرده است. آیا هجوم تقریبا غافل - کبر کننده ی (از نظر زمانی و قابل پیش بینی در اصول) او به بی صدر که "تشریف بفرید اروپا و امریکا ... و هی نکوشید ملت با من است" حتی در میان نزدیکانش هم شگاف انداخته است؟ اگر چه بی صدر با اشاره به دزدیدن منار پیش از کشدن جاه، در جنگ لفظی چیزی کم نیاورد، اما اعلام جنگ رسمی دو جناح حکومتی نزدیک

شرایطی پیش خواهد آورد که ممکن است با پیش بینی های
هیچکدام سازگار نباشد. یقیناً آیت اللہ خمینی خوب
می داند که حتی اگر مخالفان و رقیبان مومنان ظالمین
را هم علاج کنند، این مردم همان مردمی نیستند که
پیش از ریاست الوزرایی محمدعلی رحاسی و جنگ و قحط و
غلا بودند. از سوی دیگر، بنی صدر هم برای اثبات این
که "درخت" است و علف خشک نیست، باید ابتدا از محکم
بودن زمین مطمئن شود. حاصل این جدال سیاسی بحکمتی
است کمترین شباهتی با پیمان کار صدق و کاشانی
(الگوهای که طرفین خود را در قالب آنها می بینند)
نداشته باشد. زیرا که دوران این الگوهای تاریخی،
مدها پیش پیش سبوری شده اند.

توضیحات

(۱) شخصی که اریذروما در مسلمان به دنیا می
آید اگر در سن بلوغ اصول دین اسلام را بخاند یا به مبطل
خود نظریات نازهای را در آن دخالت بدهد که منافی آن اصول
باشد، مرتد قطری شناخته می شود و جدا و همان است که آیت
اللہ خمینی اشاره کرد. بنا بر همین اصول، کمونیستها
که در خانواده های مسلمان به دنیا آمده اند، به دلیل ترک دین
مرتد نظرند، به سبب آنکه وجود خدا ملحدند و به دلیل اظهار
نظر درباره الهیات و ادیان کافرند.